

*I. М. Яшутін,
аспірант кафедри публічної політики, Навчально-науковий інститут публічного управління
та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка
ORCID ID: 0000-0002-9023-936X*

DOI: 10.32702/2306-6814.2022.1.90

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАВСЬКОЇ ДИСЦИПЛІНИ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

I. Yashutin,
Postgraduate student of the Department of Public Policy, Educational and Scientific Institute
of Public Administration and Civil Service of Taras Shevchenko National University of Kyiv

REGULATORY AND LEGAL MECHANISM OF ENSURING EXECUTIVE DISCIPLINE IN THE BODIES OF THE PUBLIC SERVICE

У статті автором здійснено аналіз нормативно-правового забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби, акцентовано увагу на необхідності забезпечення наскрізного перегляду нормативно-правових актів, що регулюють забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби та їх кардинального оновлення з огляду на зміни, що відбулися учинному законодавстві, яке регулює діяльність публічних службовців, що допоможе закріпити та розвинути в майбутньому рівень виконавської дисципліни на публічній службі.

Доцільність дослідження нормативно-правового забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби обумовлюється важливістю розвитку належного демократичного врядування в Україні, що сприятиме підвищенню репутації публічної служби в органах влади, зростанню іміджу публічного службовця, формуванню якісно нової системи публічної служби в Україні.

Наукові підходи до понять "державна служба", "виконавська дисципліна", "державне управління" відображають нові, сучасні тенденції формування наукового дискурсу з цього питання у галузі знань 28 "Державне управління та управління" і водночас час може стати платформою для подальших висновків щодо напрямів зростання ефективності виконання дисципліни в органах державної служби.

У статті також відображено класифікацію нормативно-правових актів, які направлені на підвищення якості та ефективності її в органах державної служби в Україні.

In the article, the author analyzes the regulatory for ensuring performing discipline in public service bodies, focuses on the need to ensure the revision of regulatory legal acts regulating executive discipline in public service bodies and a fundamental update, taking into account the changes that have occurred in the current legislation regulating the activities of public authorities. employees, which will help to consolidate and develop in the future the level of performing discipline in the public service.

The expediency of studying the regulatory and legal for ensuring executive discipline in public service bodies is determined by the importance of developing good democratic governance in Ukraine. This will help to improve the reputation of the public service in the authorities, to enhance

the image of a public servant, and to form a qualitatively new system of public service in Ukraine.

Scientific approaches to the concepts of "public service", "performing discipline", "public administration" reflect new, modern trends in the formation of scientific discourse on this issue in the field of knowledge 28 "Public administration and administration" and at the same time can become a platform for further conclusions regarding growth directions the effectiveness of performing discipline in public service bodies.

These factors necessitate a thorough analysis of theoretical approaches to understanding the definitions; the study uses the formulation of one's own interpretation of the conceptual field and mechanisms for ensuring performing discipline in public service bodies in Ukraine.

The article also reflects the classification of normative legal acts aimed at improving the quality and efficiency of performing discipline in public service bodies in Ukraine. One group regulates the content, essence of performing discipline, contains mechanisms for ensuring performing discipline in public service bodies. The second group of normative legal acts contains an analysis of ensuring the requirements for performing discipline and measures to further streamline public relations in this area of activity.

Ключові слова: публічна служба, професіоналізм публічних службовців, реформування державного управління, виконавська дисципліна, методи контролю та підтримки.

Key words: public service, professionalism of public servants, reforming public administration, concept and essence, executive discipline, methods of control and support.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Реформування державної служби в нашій державі є важливою складовою належного функціонування державного управління, що сприятиме системному переходу до публічного управління, яке неможливо здійснити без високого рівня виконавської дисципліни. Попри саме нормативно-правове закріплення виконавської дисципліни в чинному законодавстві України має принципове значення. Вказане обумовлено насамперед процесом розвитку теорії та практики нормопроекування в Україні в частині правового закріплення інституту публічної служби та правового забезпечення інших явищ та процесів, що є його складовою та тісно з ним пов'язані. Окрім того, вивчення запропонованої теми виникло у зв'язку з необхідністю аналізу діючого та утворення нового наукового підґрунтя для формулювання дієвих методичних рекомендацій з розробки проєктів нормативно-правових актів у частині нормативно-правового закріплення забезпечення виконавської дисципліни на публічній службі, доцільністю врахування позитивного досвіду зарубіжних держав в сфері вироблення правил законодавчої техніки для забезпечення досліджуваного процесу.

Доцільність дослідження нормативно-правих засад забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби обумовлюється важливістю розвитку належного демократичного врядування в Україні. Це сприятиме підвищенню репутації публічної служби в органах влади, зростанню іміджу публічного службовця, формуванню якісно нової системи публічної служби в Україні.

Наукові підходи до понять "публічна служба", "виконавська дисципліна", "публічне управління" відображають нові, сучасні тенденції становлення наукового дискурсу з цієї проблематики у галузі знань "Публічне управління та адміністрування" й водночас можуть стати платформою для подальших висновків щодо напрямків зростання ефективності виконавської дисципліни в органах публічної влади.

Зазначені чинники зумовлюють необхідність ретельного аналізу теоретичних підходів до розуміння понять, що використовується в дослідженні, формулювання власної інтерпретації понятійного поля та механізмів забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби в Україні.

Окрім того, належне правове закріплення є запорукою належної реалізації забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питанню виконавської дисципліни приділяється доволі велика увага в науці публічного управління, юридичних та економічних науках тощо. Між тим в сучасній літературі відсутнє комплексне дослідження сучасного стану нормативно-правового забезпечення вказаного поняття в органах публічної служби. Так, вивченню особливостей здійснення державної служби, контролю за виконавською дисципліною державних службовців, адаптації інституту державної служби України до стандартів ЄС присвятили свої праці багато вітчизняних учених та фахівців: В.Б. Авер'янов, С.Д. Дубенко, Ю.Г. Кальниш, Н.Р. Нижник, О.Ю. Оболенський, В.М. Олуйко, О.Я. Прохоренко, Л.В. Прудіус, С. М. Серьогін, О.І. Сушинський, С.К. Хаджирадева, які розглядали це питання в контексті наближення владних інституцій України до стандартів ЄС. Однак у їх наукових працях відсутнє єдине розуміння поняття "виконавська дисципліна", а також поза межах їх досліджень залишилися механізми її забезпечення, зокрема нормативно-правове закріплення виконавської дисципліни в органах публічної служби.

МЕТА СТАТТІ

Мета статті — дослідити нормативно-правове закріплення виконавської дисципліни у вітчизняному законодавстві, охарактеризувати нормативно-правові акти, що регулюють правове забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби, виявити слабкі та сильні місця такого забезпечення та запропонувати шляхи вдосконалення та подальшого розвитку нормативно-правових актів, норми яких регламентують питання виконавської дисципліни в органах публічної служби.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Питанню нормативного закріплення будь-якого явища або процесу слід завжди приділяти увагу, зважаючи, що, з одного боку, таке закріплення вносить чіткість, систематизованість в роботу осіб, що забезпечують реалізацію

функцій в органах публічної служби, дозволяє вибудувати відповідний алгоритм такої роботи з огляду на те, що і як можна або повинен, а що не можна, не повинен; з іншого боку, будь-які питання щодо юридичних наслідків належного або неналежного забезпечення діяльності в органах публічної служби тягнуть юридичні наслідки, про що може бути зауважено власне особою, якої стосується відповідна ситуація, керівником такої особи, контролюючим органом або ж навіть судом.

У цій статті під поняттям "нормативно-правове закріплення" розуміється відображення в нормативно-правових актах правил поведінки (правових норм), предметом регулювання яких є суспільні відносини, що виникають щодо виконавської дисципліни у сфері публічної служби, зокрема при визначенні самого поняття, механізмів реалізації, а також процедур аналізу забезпечення виконавської дисципліни, в тому числі розробленні заходів щодо покращення або притягнення до відповідальності або заохочення осіб за результатами такого аналізу. Варто зауважити, що поняття "нормативно-правове закріплення" в чинному законодавстві відсутнє, так само як цього визначення не містить і юридична література. Попри, говорячи про регламентацію суспільних відносин в тій чи іншій галузі, правники оперують поняттям "правове регулювання". Правове регулювання (від лат. *regulare* — спрямовувати, впорядковувати) — один основних із засобів державного впливу на суспільні відносини з метою їх упорядкування в інтересах людини. Правове регулювання забезпечується за допомогою спеціального створеного державою механізму, головними складовими якого є норми права, зафіксовані в законах та інших нормативно-правових актах, якими визначається модель можливої та необхідної поведінки суб'єктів суспільних відносин, юридичні факти, тобто конкретні життєві обставини, з якими пов'язане виникнення, зміна чи припинення правових відносин; власне правові відносини, тобто суспільні відносини, опосередковані нормами права; акти реалізації прав та обов'язків суб'єктів суспільних відносин, тобто дії цих суб'єктів у межах приписів відповідних правових норм; правові санкції щодо порушників норм права. Правове регулювання в нашій державі забезпечується системою державних органів у межах їх повноважень та зумовлено рівнем правової свідомості та правової культури суспільства. У цій роботі нормативно-правове закріплення виконавчої дисципліни в органах публічної служби розглядається саме через призму правового регулювання вказаного процесу [1, с. 41—42].

Поза сумнівом, що чим досконалішим буде чинне законодавство, яке вміщує правові норми щодо забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби, тим досконалішим буде власне сам процес забезпечення такої служби та процес контролю за належною реалізацією публічної служби.

Концептуальні питання реалізації нормативно-правового забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби закріплено в Конституції України. Хоча в нормах Основного Закону держави ми не знайдемо прямих вказівок, що ж таке виконавська дисципліна та як вона забезпечується, закріплюється, між тим саме Конституцією України гарантовано громадянам рівне право доступу до державної служби, а також до служби в органах місцевого самоврядування (ч. 2 ст. 38) [2], визначено ряд інших прав громадян, основні обов'язки громадян та концептуальні засади діяльності держави та її органів.

Повертаючись до закріпленого Конституцією принципу рівного доступу до державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, варто відмітити, що принцип рівності у різних системах права — міжнародно-правовій і національній (внутрішньодержавній) — зважаючи на особ-

ливості суб'єктного складу і характер відносин, виражається в таких особливих проявах, як принцип суверенної рівності у міжнародному праві та принцип рівності однойменних суб'єктів (громадян, юридичних осіб) у внутрішньодержавному праві.

Принцип юридичної рівності в найзагальнішому сенсі означає, що до однойменних суб'єктів не можуть застосовуватися будь-які розрізнення, винятки, обмеження чи переваги з огляду на певні їхні властивості. Юридичне розуміння, на думку науковців, зокрема Р. З. Лівшица, передбачає рівність у правах, у процедурах, стартових можливостях, правилах гри [3]. Вказане ще раз підкреслює важливість впливу нормативно-правового забезпечення для публічно-управлінських відносин.

За допомогою аналізу нормативно-правових актів з'ясовано, що хоча в Україні існують нормативно-правові акти щодо стану виконавської дисципліни в окремих органах державної влади та місцевого самоврядування, попри єдиний документ, який би регламентував вказане питання на державному рівні, відсутній.

Враховуючи специфіку правового регулювання та нормативно-правового закріплення теми, що опрацьовується, можна класифікувати нормативно-правові акти, що містять приписи щодо забезпечення виконавської дисципліни, на дві групи. Одна група з них регламентує власне зміст, суть виконавської дисципліни в тому або іншому враженні та містить механізми забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби. Друга група нормативно-правових актів містить аналіз забезпечення вимог щодо виконавської дисципліни та заходи щодо подальшого упорядкування суспільних відносин у вказаній сфері.

Розглянемо першу групу документів, до яких можна віднести Указ Президента України "Про заходи щодо вдосконалення організації контролю за виконанням актів та доручень Президента України" [4], вказаним документом, виданим Главою держави з метою посилення контролю і підвищення відповідальності керівників центральних та місцевих органів виконавчої влади за своєчасним і безумовним виконанням указів, розпоряджень та доручень Президента України, було визначено ряд приписів щодо забезпечення виконання міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям актів та доручень Президента України. Визначено, що керівники несуть персональну відповідальність за своєчасне і повне виконання актів та доручень Президента України. Кабінету Міністрів України за участю Адміністрації Президента України доручено підготувати до 1 червня 2000 року пропозиції щодо вдосконалення системи контролю за виконанням актів та доручень Президента України, передбачивши, зокрема, запровадження практики подання до Адміністрації Президента України попередньої інформації про проведену роботу з зазначенням конкретних строків, а також посадових осіб, відповідальних за виконання.

Указом Президента України "Про порядок організації та здійснення контролю за виконанням указів, розпоряджень і доручень Президента України" [5] було затверджене Положення про однойменний порядок, яке й дотепер визначає порядок організації та здійснення контролю за виконанням указів, розпоряджень, доручень Президента України (далі — акти, доручення).

Положенням встановлено, що контролю підлягають акти, доручення, які містять конкретні завдання органам виконавчої влади щодо здійснення заходів, розгляду або вирішення питань тощо.

Згідно з приписами Положення контроль за виконанням актів, доручень передбачає такі етапи:

1) постановка на контроль, визначення форм і методів контролю, зокрема:

контроль за додержанням строків, установлених для виконання актів, доручень Президента України;

постійний моніторинг, отримання від виконавців і вивчення відповідної проміжної та підсумкової інформації, аналіз цієї інформації, статистичних даних і звітності та результатів моніторингу;

проведення в разі потреби поглибленого вивчення і перевірок стану виконання актів, доручень із залученням відповідних органів та фахівців, одержання від посадових осіб пояснень з питань, що виникають під час проведення вивчення (перевірок), заслуховування на нарадах або спеціальних засіданнях повідомлень посадових осіб;

здійснення періодичного узагальнення стану виконання актів, доручень, підготовка аналітичних матеріалів, звітів про хід їх реалізації;

2) контроль стану виконання актів, доручень;

3) інформування Президента України про хід виконання актів, доручень, порушення за наявності підстав у встановленому порядку питання про притягнення до відповідальності посадових осіб, надання Главі Адміністрації Президента України пропозицій щодо здійснення дальшого контролю за станом виконання актів, доручень;

4) зняття з контролю завдань, визначених актами, дорученнями.

Установлено, що координація заходів щодо забезпечення контролю за виконанням актів та доручень Президента України, доручень Глави Адміністрації Президента України центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування в частині делегованих їм повноважень здійснюється Головним контрольным управлінням Адміністрації Президента України.

Нормативно-правове закріплення виконавської дисципліни посилив Кабінет Міністрів України, який у 2004 році затвердив Порядок проведення перевірки стану виконавської дисципліни в органах виконавчої влади [6] (втратив чинність 18 липня 2007 року). Вказаний Порядок чи не вперше визначив поняття перевірки стану виконавської дисципліни в органах виконавчої влади. Згідно з його нормами встановлювались вимоги до проведення перевірки стану виконавської дисципліни у міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих держадміністраціях, а також у підпорядкованих Кабінетові Міністрів України органах, установах та організаціях. Під перевіркою стану виконавської дисципліни передбачався порядок вивчення стану додержання в органі (організації) Конституції України, виконання законів України, актів і доручень Президента України, Кабінету Міністрів України та організації роботи щодо їх виконання та встановлював алгоритм такої перевірки. Ця постанова вставила чинність у зв'язку із затвердженням затвердження Регламенту Кабінету Міністрів України [7], хоча питанням виконавської дисципліни в ньому окремої уваги не приділяється.

У 2010 року Постановою Кабінету Міністрів України було затверджено Порядок проведення перевірки стану виконавської дисципліни в органах виконавчої влади [8], що є діючим і нині. Вказаний Порядок визначає механізм здійснення контролю за організацією роботи з виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, Радою Міністрів Автономної Республіки Крим завдань, визначених законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України та дорученнями Прем'єр-міністра України [8].

У наших попередніх роботах ми звертали увагу, що індикатором виконання роботи на належному рівні має слугувати рівень дотримання виконавської дисципліни, який можна охарактеризувати як неухильне додержання належного, своєчасного та якісного виконання посадовими особами функціональних обов'язків (посадових інструкцій), наказів, доручень, рішень, нормативно-правових актів, планів, програм тощо. Вказані компоненти ми можемо виокремити в другій групі нормативно-правових актів [9].

Так, чи не першим документом, який було прийнято після прийняття Конституції України, що на загальнодержавному рівні узагальнив стан виконавської дисципліни та характеризував у цьому контексті роботу центральних та місцевих органів виконавчої влади, є Постанова, прийнята Кабінетом Міністрів України в 1997 році "Про стан виконавської дисципліни в центральних та місцевих органах виконавчої влади і заходи щодо підвищення відповідальності управлінських кадрів за реалізацію програмних завдань Кабінету Міністрів України" [10]. Кабінет Міністрів України відзначає, що зусилля центральних та місцевих органів виконавчої влади, спрямовані на стабілізацію соціально-економічної ситуації в державі, запровадження ринкових відносин і забезпечення соціального захисту населення, ще не дають бажаних результатів. Стан справ в усіх секторах економіки та суспільного життя залишається надзвичайно складним.

Ще одним документом щодо аналізу стану виконавської дисципліни є розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 року № 70-р "Про стан виконавської дисципліни та заходи щодо посилення контролю і підвищення відповідальності керівників центральних та місцевих органів виконавчої влади за своєчасне і безумовне виконання законів України, актів та доручень Президента України і Кабінету Міністрів України" [11].

Згідно з приписами вказаного документа роботу центральних та місцевих органів виконавчої влади з виконання Законів України, актів та доручень Президента України і Кабінету Міністрів України визнано недостатньою.

Наступним урядовим документом у вказаній групі актів є Постанова Кабінету Міністрів України "Про грубі порушення виконавської дисципліни в окремих центральних органах виконавчої влади" [12], де зазначено про не забезпечення належної роботи в цьому напрямі, констатовано продовження безпідставного зволікання виконання доручень через неналежний рівень організації підготовки проєктів нормативно-правових актів безпосередньо в апараті міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та самоусунення окремих керівників від безпосередньої участі в організації виконання актів законодавства, доручень Президента України, Прем'єр-міністра України.

Ще одним документом щодо виконавської дисципліни є постанова Кабінету Міністрів України "Про стан виконавської дисципліни в органах виконавчої влади та заходи щодо її зміцнення" [13], де Урядом відмічено, що запровадження в практику діяльності Секретаріату вивчення стану виконавської дисципліни в органах виконавчої влади, надання їм методичної допомоги з питань удосконалення системи контролю за виконанням актів законодавства, доручень Президента України і Кабінету Міністрів України сприяли підвищенню рівня виконавської дисципліни в цих органах та пропонується низка заходів щодо покращення забезпечення стану виконавської дисципліни.

ВИСНОВКИ З ПРОВЕДЕНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ЦЬОМУ НАПРЯМІ

Таким чином, нині в Україні наявні нормативно-правові акти, норми яких регламентують виконавську дисципліну в

органах виконавчої влади. Законодавство з вказаного питання є застарілим, безсистемним та не охоплює усі сфери діяльності посадових осіб в органах публічної служби. Понад десять років жодних документів, які б унормували, аналізували, були направлені на вдосконалення виконавської дисципліни в органах публічної служби, у державі не видавалося.

Внаслідок цього забезпечення виконавської дисципліни здійснюється безсистемно, без відповідного методичного супроводу та належного законодавчого закріплення, що призводить до погіршення якості роботи у відповідних органах та може породжувати обґрунтовані позови до судів.

Література:

1. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. К.: "Укр. енцикл.", 2001. Т. 5: К. 736 с.
2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/Laws/show/254k/96-вр>
3. Принцип рівності у практиці європейського суду з прав людини. URL: <https://ukrainepravo.com/international-law/european-court-of-human-rights/tuyrshchyt-ukvrsfkhk-ts-tuankhyshchk-zhvustyemfensgs-ftsets-i-tuav-ouueyry/>
4. Про заходи щодо вдосконалення організації контролю за виконанням актів та доручень Президента України: Указ Президента України. Офіційний вісник України. 14.04.200, № 13.
5. Про порядок організації та здійснення контролю за виконанням указів, розпоряджень і доручень Президента України: Указ Президента України. Офіційний вісник України. 07.03.2002, № 8.
6. Про затвердження Порядку проведення перевірки стану виконавської дисципліни в органах виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України. Офіційний вісник України. 24.09.2010, № 70.
7. Про затвердження Регламенту Кабінету Міністрів України: Постанова Кабінету України від 18 липня 2007 р. № 950. Офіційний вісник України. 03.08.2007, № 54.
8. Порядок проведення перевірки стану виконавської дисципліни в органах виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2010 р. № 844. Офіційний вісник України. 24.09.2010, № 70.
9. Яшутін І.М. Теоретичні підходи до досліджень понять та механізмів забезпечення виконавської дисципліни в органах публічної служби. Аспекти публічного управління. № 9 (4). 2021. С. 43—49.
10. Про стан виконавської дисципліни в центральних та місцевих органах виконавчої влади і заходи щодо підвищення відповідальності управлінських кадрів за реалізацію програмних завдань Кабінету Міністрів України: Постанова Кабінету Міністрів України від 20 січня вересня 1997 р. № 45. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/45-97-%D0%BF#Text>
11. Про стан виконавської дисципліни та заходи щодо посилення контролю і підвищення відповідальності керівників центральних та місцевих органів виконавчої влади за своєчасне і безумовне виконання законів України, актів та доручень Президента України і Кабінету Міністрів України: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 року № 70-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/70-2003-%D1%80#Text>
12. Про грубі порушення виконавської дисципліни в окремих центральних органах виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2003 р. № 300. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/300-2003-%D0%BF#Text>

13. Про стан виконавської дисципліни в органах виконавчої влади та заходи щодо її зміцнення: Постанова Кабінету Міністрів України від 13 травня 2004 р. № 630. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0405555-04#Text>

References:

1. Shemshuchenko, YU.S. (2001), Yurydychna entsyklopediya [Legal encyclopedia], vol. 5, Ukr. entsykl., Kyiv, Ukraine.
 2. Verkhovna Rada of Ukraine (1996), "The Constitution of Ukraine", available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/en/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (Accessed 25 Dec 2021).
 3. ukrainepravo.com (2017), "The principle of equality in the case law of the European Court of Human Rights", available at: <https://ukrainepravo.com/international-law/european-court-of-human-rights/tuyrshchyt-ukvrsfkhk-ts-tuankhyshchk-zhvustyemfensgs-ftsets-i-tuav-ouueyry/> (Accessed 25 Dec 2021).
 4. President of Ukraine (2000), Decree "On measures to improve the organization of control over the implementation of acts and instructions of the President of Ukraine", Ofitsiynyy visnyk Ukrainy, vol. 13.
 5. President of Ukraine (2002), Decree "On the procedure for organizing and exercising control over the implementation of decrees, orders and instructions of the President of Ukraine", Ofitsiynyy visnyk Ukrainy, vol. 8.
 6. Cabinet of Ministers of Ukraine (2010), Resolution "About the statement of the Procedure for carrying out check of a condition of executive discipline in executive bodies", Ofitsiynyy visnyk Ukrainy, vol. 70.
 7. Cabinet of Ministers of Ukraine (2007), Resolution "On approval of the Regulations of the Cabinet of Ministers of Ukraine", Ofitsiynyy visnyk Ukrainy, vol. 54.
 8. Cabinet of Ministers of Ukraine (2010), Resolution "The procedure for checking the state of executive discipline in the executive branch", Ofitsiynyy visnyk Ukrainy, vol. 70.
 9. Yashutin, I. M. (2021), "Theoretical approaches to research of concepts and mechanisms of ensuring executive discipline in public service bodies", Aspekty publichnoho upravlinnya, vol. 9 (4), pp. 43—49.
 10. Cabinet of Ministers of Ukraine (1997), Resolution "On the state of executive discipline in central and local executive bodies and measures to increase the responsibility of management staff for the implementation of program tasks of the Cabinet of Ministers of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/45-97-%D0%BF#Text> (Accessed 25 Dec 2021).
 11. Cabinet of Ministers of Ukraine (2003), Resolution "On the state of executive discipline and measures to strengthen control and increase the responsibility of heads of central and local executive bodies for timely and unconditional implementation of laws of Ukraine, acts and instructions of the President of Ukraine and the Cabinet of Ministers of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/70-2003-%D1%80#Text> (Accessed 25 Dec 2021).
 12. Cabinet of Ministers of Ukraine (2003), Resolution "About gross violations of executive discipline in some central executive bodies", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/300-2003-%D0%BF#Text> (Accessed 25 Dec 2021).
 13. Cabinet of Ministers of Ukraine (2004), Resolution "On the state of executive discipline in executive bodies and measures to strengthen it", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0405555-04#Text> (Accessed 25 Dec 2021).
- Стаття надійшла до редакції 30.12.2021 р.*